

РЕШЕНИЕ

№ 953

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 23.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **10507** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от АПК вр. чл. 7 от Регламент № 2018/1672.

АССГ е сезиран от Е. Г. с жалба срещу решение № 32-530969/25.08.2023 г., издадено от Директора на Териториална дирекция Митница Б.. Релевира възражения за незаконосъобразност на атакувания административен акт и моли същият да бъде отменен. Претендира разноски. Представя списък /л. 127/.

Ответникът – Директор на ТД Митница Б., в писмен отговор от 28.12.2023 г. /л. 97/ оспорва жалбата. Претендира разноски на основание чл. 143, ал. 3 от АПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 150 лева. Представя писмени бележки /л. 112/.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

С атакуваното решение от 25.08.2023 г. /л. 25/ директорът на ТД Митница Б. в качеството на митнически орган по смисъла на чл. 5, пар. 1 от Регламент № 952/2013 г., компетентен съгл. чл. 2, пар. 1, б. „ж“ от Регламент 2018/1672, временно е задържал парични средства в общ размер на 155 000 евро от Е. Г. за срок от 30 дни. В решението е посочено, че на 25.08.2023 г. Г. преминала през МП Лесово, пътувайки с други лица в лек автомобил О.. МПС било проверено като на мястото на резервната гума било установено, че са поставени две чанти с лични вещи, увити в торби, в които имало и недекларирани по установения ред парични средства, като една от чантите била специално пришита и без достъп до парите. Установено било, че валутата е

скрита посредством двойно дъно между кожата и хастара.

С решение от 25.09.2023 г. /л. 21/ срокът на временно задържане е удължен с 60 дни на основание чл. 7, пар. 3 вр. пар. 1, бл. „б“ от Регламент 2018/1672.

За извършената на 25.08.2023 г. митническа проверка е изготвен протокол /л. 31/, подписан от Г. и преводач /л. 34/.

В декларация за парични средства /л. 36/ като произход на средствата в размер на 155 000 евро е отбелязано „печалби от труд“ и „продажба на недвижимо имущество“.

С писмо от 25.08.2023 г. /л. 40/ Г. е поканена да даде обяснения. Такива са изпратени на административния орган чрез адв. К. на 16.10.2023 г. /л. 56/. Приложена е разписка за закриване на сметка в банка от 06.03.2023 г. /л. 61/ с отбелязана сума в размер на 307 505,43 евро. Като основание за закриване на сметката е отбелязано: смърт на клиента. Представена е и разписка от 21.08.2023 г. за теглене на сумата от 147 415 евро от Е. Г. /л. 64/, поради смърт на клиента. Към документите е приложен и акт за смърт /л. 66/ ведно с удостоверение за наследници /л. 70/, от което е видно, че Г. е наследник на починалото лице.

Във връзка с обясненията и искането на Г. административният орган е изпратил писмо до последната /л. 74/, в което е посочил, че документите, представени от Г., не доказват произхода на пренасяните през граница средства, нито връзката с изтеглената от банката сума.

В хода на административното производство е изготвена докладна записка /л. 30/, от която е видно, че е образувано досъдебно производство № 101/25.08.2023 г. До РП Я. е изпратено писмо /л. 44/. Видно от прокурорско постановление от 01.09.2023 г. /л. 47/ във връзка със задържаната сума от 155 000 евро е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 251, ал. 1 от НК.

По реда на чл. 88 от ЗМИП е изпратено уведомление /л. 50/ до директора на С. Финансово разузнаване, Държавна агенция Национална сигурност.

Представени са доказателства за компетентност /л. 76 и сл./.

От правна страна:

Съгласно чл. 7, § 1, б. "а" и б. "б" от Регламент /ЕС/ 2018/1672 компетентните органи могат временно да задържат парични средства по силата на административно решение в съответствие с условията, предвидени в националното право, когато а/ задължението за деклариране на придружени парични средства по член 3 или задължението за оповестяване на непридружени парични средства по член 4 не е спазено; или б/ са налице признаци, че паричните средства, независимо от тяхната стойност, са свързани с престъпна дейност. Срокът на временно задържане не може да надхвърли 30 дни, като може да бъде удължен до 90 дни.

Атакуваното решение от 25.08.2023 г. е издадено от компетентен орган – директор на ТД Митница Б., оправомощен със заповед № ЗАМ-1149/22.06.2022 г. /л. 76/, издадена и надлежно подписана с електронен подпис от Л. К. За директор на Агенция Митници при условията на заместване и доказателства за отсъствие на титуляра /л. 78 и сл./.

Същевременно по силата на чл. 15, ал. 2 от Закона за митниците /ЗМ/ и в качеството му на митнически орган съгл. чл. 5, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза Директорът на ТД Митница Б. е овластен да осъществява валутен контрол в рамките на предоставената му със закона компетентност, като същият се явява и компетентен съгл. чл. 2, пар. 1, б. „ж“ от Регламент 2018/1672. Същевременно съгласно чл. 19 от Закона за митниците /ЗМ/

решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции.

Съгласно чл. 3 от Регламент 2018/1672 всеки приносител, който носи в себе си парични средства на стойност 10 000 Е. или повече, декларира тези парични средства пред компетентните органи на държавата членка, през която влиза в Съюза или излиза от него, и ги предоставя на тяхно разположение за контрол. Задължението за деклариране на парични средства не се счита за изпълнено, ако предоставената информация е невярна или непълна или ако паричните средства не се предоставят на разположение за контрол.

Видно от събраните в хода на административното производство доказателства горното задължение не е спазено. Неподкрепени от събраните доказателства са твърденията в жалбата обстоятелства, че на Г. не била дадена възможност да декларира средства, нито ѝ било обяснено на разбираем от нея език това задължение. Първо, незнанието на закона не е оправдание за неспазването му. Второ, на същата е бил осигурен преводач. В колко часа това е станало е ирелевантно. Няма законово задължение на митническите пунктове да работят денонощно преводачи и предвид часа на проверката – 00:30 – очевидно няма как преводач да бъде осигурен незабавно в полунощ. Трето, начинът, по който паричните средства са били укрити и който не е оспорен от жалбоподателката, сочи недвусмислено на намерението ѝ за укриването им – в опакована чанта, сложена на мястото на резервната гума на автомобила, като парите са били защити между вътрешния хастар и плата на чантата без външен достъп до тях. При тези факти митническите органи, извършили проверката в съответствие с чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗМ, респ. административният орган, издал атакуваното решение, са стигнали до законосъобразен извод, че са налице предпоставките на чл. 7, пар. 1 от Регламент 2018/1672 – задължението за декларирането им не е изпълнено, поради което са паричните средства временно следва да бъдат задържани. Административният орган е изложил подробни мотиви относно извършеното нарушение, както и че по този начин умишлено се избягва предоставяне на данните по чл. 3, пар. 2 от Регламент 2018/1672 относно собственика и крайния получател на сумата от 155 000 евро, поради което и за него не е останала друга законова възможност освен временно да задържи паричните средства. Същият в съответствие с чл. 7, пар. 3 от Регламент 2018/1672 е удължил задържането на 90 дни с допълнителен административен акт.

Неоснователни са възраженията, че парите били законни, тъй като били придружени от банков документ. Първо, този документ е обсъден в атакуваното решение. Второ, същият не доказва за кого са били предназначени укритите пари. Трето, не може безспорно да се установи връзката на наследените и изтеглени впоследствие средства от 147 415 евро с пренасяните. Последното, впрочем, би имало отношение единствено към наличието, респ. липсата на престъпна дейност, което обаче е предмет на наказателното, а не на административното производство. В., само за пълнота на мотивите, налице е и разминаване в твърденията на жалбоподателката досежно произхода на средствата – в декларацията е отразено, че са от трудови доходи и продажба на имот, а впоследствие се твърди и се представят доказателства, че са наследени и изтеглени от банка. Последното е странно, доколкото ако се касае за легални пари от банка същите могат да бъдат прехвърлени лесно по електронен път /чрез банков превод/ в друга банка. В случая, обаче, за законосъобразността на атакуваната заповед е достатъчно, че парите са били укрити без намерението да бъдат

декларирани и не са декларирани, като административният орган е изложил и подробни съображения, че действията на жалбоподателката сочат прикриване на произхода, собственика, предназначението на парите, което поражда основателно съмнение, че същите могат да бъдат с произход престъпление.

Горният извод се споделя напълно и от настоящия съдебен състав. Безспорно е, че жалбоподателката не е декларирала намерената у нея парична сума по надлежния ред. Тъкмо обратното, банкнотите са били скрити, което сочи, че се касае за умисъл и цел те да бъдат укрити.

При така установените факти, изводите на ответния административен орган, че е налице прикриване на естеството, източника и движението на паричните средства, респ., че паричните средства може да са свързани с престъпна дейност, се явяват обосновани. Ето защо и с оглед защита интересите на Съюза и целите на Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23.10.2018 г. относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент /ЕО/1889/2005 г., задържането на паричните средства е законосъобразно. Същото е за срок от 30 дни. Продължителността е съобразена изцяло с разпоредбата на чл. 7, § 3 от Регламент (ЕС) 2018/1672, според която срокът на временно задържане е строго ограничен съгласно националното право до времето, необходимо на компетентните органи да установят дали обстоятелствата по случая оправдават по-нататъшно задържане.

По-нататъшното задържане не е елемент от законосъобразността на атакуваното решение – по арг. от чл. 7, пар. 3 вр. пар. 28 от Преамбюла на Регламент 2018/1672, доколкото същото се извършва на базата на нов акт, респ. въз основа на различен правен инструмент. В случая с оглед образуваното досъдебно производство разследващият орган или прокурорът може да приеме, че парите са веществено доказателство и същите съгл. чл. 111 от НПК се пазят до приключване на наказателното производство, а връщането им се осъществява с разрешение на прокурор и не може да бъде контролирано в настоящото административно производство, имащо за предмет – законосъобразността на първоначалното задържане на сумата от 155000 евро за срок от 30 дни.

С оглед на изложеното жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора в тежест на жалбоподателката остават направените от нея разноски.

Ответникът претендира разноски, поради което и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ жалбоподателката следва да заплати на ответника направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Воден от гореизложеното, Административен съд-София-град, 13 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Г. срещу решение № 32-530969/25.08.2023 г., издадено от Директора на Териториална дирекция Митница Б., с което временно са задържани парични средства от Е. Г. в общ размер на 155 000 евро за срок от 30 дни.

ОСЪЖДА Е. Г. да заплати на Териториална дирекция Митница Б. направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния

административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: